

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zawiślak

Protokolant: sekr. sąd. Sylwia Karkoszka

przy udziale Prokuratora ----

po rozpoznaniu w dniach 08.03.2021r. i 19.04.2021r. sprawy

1. **M. P. (1)**, syna K. i M. z domu O., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 24 grudnia 2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z D. S. wziął udział w pobiciu T. M. w ten sposób, że przewrócił pokrzywdzonego na ziemię a następnie uderzył rękoma po głowie i kopał nogami w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po stronie prawej, stłuczenia podudzia lewego, złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem, które naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej siedmiu dni

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

2. **D. S.**, syna A. i M. z domu G., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

II. W dniu 24 grudnia 2019r. w K. wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) wziął udział w pobiciu T. M. w ten sposób, że przewrócił pokrzywdzonego na ziemię a następnie uderzył rękoma po głowie i kopał nogami w wyniku czego spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po stronie prawej, stłuczenia podudzia lewego, złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem, które naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej siedmiu dni

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

1. oskarżonego **M. P. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 24 grudnia 2019r. w K. wraz z D. S. oraz inną ustaloną osobą brał udział w bójce, w wyniku której T. M. odniósł obrażenia w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po stronie prawej, stłuczenia podudzia lewego, złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem, które naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni tj. przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

2. oskarżonego **D. S.** uznaje za winnego tego, że w dniu 24 grudnia 2019r. w K. wraz z M. P. (1) oraz inną ustaloną osobą brał udział w bójce, w wyniku której T. M. odniósł obrażenia w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po stronie prawej, stłuczenia

podudzia lewego, złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem, które naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni tj. przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu M. P. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 grudnia 2019r. godz. 12:15 do dnia 25 grudnia 2019r. godz. 14:10,

4. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zalicza oskarżonemu D. S. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 grudnia 2019r. od godz. 11:00 do dnia 26 grudnia 2019r. do godz. 10:33,

5. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwotach:

- od M. P. (1) – 563,80 (pięset sześćdziesiąt trzy 80/100) zł,

- od D. S. - 403,80 (czterysta trzy 80/100) zł.

sędzia Anna Zawiślak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 180/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. P. (1) D. S.	<p>w dniu 24 grudnia 2019r. w K. wraz z D. S. oraz inną ustaloną osobą brał udział w bójce, w wyniku której T. M. odniósł obrażenia w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po stronie prawej, stłuczenia podudzia lewego, złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem, które naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni tj. przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.tj. przestępstwa z art. 158 § 1 k.k</p> <p>w dniu 24 grudnia 2019r. w K. wraz z M. P. (1) oraz inną ustaloną osobą brał udział w bójce, w wyniku której T. M. odniósł obrażenia w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po stronie prawej, stłuczenia podudzia lewego, złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem, które naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni tj.</p>	

		przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.tj. przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 24.12.2019r. oskarżeni D. S. i M. P. (1) przebywali w mieszkaniu przy ul. (...) w K.. Około godz. 12.30 oskarżeni opuścili mieszkanie i udali się przed wejście do klatki schodowej. W pobliżu oskarżonych przechodził T. M., który wykrzykiwał zwroty takie jak „wesółych świąt”. Między D. S. a T. M. doszło do słownej wymiany zdań, mężczyźni zaczęli się wzajemnie obrażać. Między wymienionymi już wcześniej dochodziło do konfliktów. D. S. skierował w kierunku T. M. obraźliwy gest wykonany środkowym palcem dłoni. Mężczyźni udali się w miejsce nieobjęte monitoringiem. D. S. podszedł do T. M.. Następnie T. M. uderzył D. S. w prawy policzek otwartą dłonią. D. S. odpowiedział również uderzeniem T. M. w twarz. Między D. S., M. P. (1) oraz T. M. doszło do szarpaniny i przepychanek. Mężczyźni upadli na ziemię. D. S. oraz M. P. (1) uderzali T. M. rękoma po głowie oraz kopali go. Powyższe zdarzenie obserwowała N. D., która podbiegła do mężczyzn. Na skutek</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	25 -26, 67, 71, 170v.	

<p>reakcji wymienionej T. M. opuścił miejsce zdarzenia. Odchodząc skierował w kierunku oskarżonych gest w postaci środkowego palca. Na skutek zdarzenia M. P. (1) doznał zadrapań skóry głowy.</p> <p>D. S. ma 160 cm wzrostu, w dniu zdarzenia ważył 58 kg. T. M. mierzy 196 cm, waży ok. 82 - 84 kg.</p>			
częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S.	31 -33, 56 - 58, 60 - 61, 171		
częściowo zeznania świadka T. M.	4 - 5, 56 -58, 66 - 67, 171 -172v.		
zeznania świadka N. D.	179 - 179v.		
protokół oględzin	14 - 15		
protokół odtworzenia zapisu znajdującego się na płycie DVD-R	84 - 84v.		
protokół zatrzymania rzeczy wraz z płytą DVD-R	74 - 77		
materiał poglądowy z oględzin M. P. (1) wraz z płytą CD	102 - 104		
W wyniku powyższego zdarzenia T. M. doznał obrażeń w postaci rany tłuczonej okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia tkanek miękkich okolicy podoczodołowej prawej, stłuczenia nosa po prawej stronie, stłuczenia podudzia lewego,	karta informacyjna leczenia szpitalnego	7 - 10	

<p>złamania kości nosowej prawej z przemieszczeniem. Obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni. Mechanizm powstania obrażeń może odpowiadać działaniu narzędzia twardego, tępokrawędzistego jak np. pięść, obuta stopa.</p>			
<p>opinia sądowo - lekarska</p>	<p>41 – 41v.</p>		
<p>ustna uzupełniająca opinia biegłego</p>	<p>178 – 178v.</p>		
<p>Oskarżony D. S. został zatrzymany w dniu 25.12.2019r. o godz. 11.00 i doprowadzony do K. w K. celem przeprowadzenia czynności procesowych. Wymieniony został zwolniony w dniu 26.12.2019r. o godz. 10.33.</p>	<p>protokół zatrzymania osoby</p>	<p>16 – 16v.</p>	
<p>Oskarżony M. P. (1) został zatrzymany w dniu 25.12.2019r. o godz. 12.15 i doprowadzony do K. w K. celem przeprowadzenia czynności procesowych. Wymieniony został zwolniony w dniu 25.12.2019r. o godz. 14.10.</p>	<p>protokół zatrzymania osoby</p>	<p>21 – 21v.</p>	
<p>Oskarżony M. P. (1) ma 30 lat. Posiada wykształcenie średnie, bez zawodu. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Zatrudniony w firmie (...) na stanowisku dyspozytora spedycyjnego. Osiąga</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego karta karna</p>	<p>170v. 47</p>	

<p>miesięczny dochód w wysokości ok. 2000 zł netto powiększony o prowizję w wysokości ok. 1000 zł, która jest zmienna. Nie posiada majątku. Oskarżony M. P. (1) nie był dotychczas karany.</p>			
<p>Oskarżony D. S. ma 32 lata. Posiada wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Jest kawalerem, posiada na utrzymaniu dziecko w wieku 11 lat. Zatrudniony w firmie (...). Osiąga miesięczny dochód w wysokości 2800 zł netto. Posiada majątek w postaci pojazdu V. (...) o wartości 2000 zł. Oskarżony D. S. był karany sądownie-dwukrotnie (w 2014r i 2018r.) za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>170v.</p>	
<p>karta karna</p>	<p>45,160-161</p>		
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>M. P. (1) D. S.</p>		

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wersja wydarzeń przedstawiona przez T. M., a mianowicie, że to D. S. zaatakował go jako pierwszy, a następnie wraz z M. P. (2) dokonali jego pobicia.	częściowo zeznania świadka T. M.	4 - 5, 56 -57, 66 - 67, 171 -172v.	
Twierdzenia oskarżonych D. S. oraz M. P. (1) jakoby nie zadawali T. M. ciosów a obrażania T. M. powstały na skutek szarpaniny.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	25 -26, 67, 71, 170v.	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S.	31 -33, 56 - 58, 60 - 61, 171	
OCena DOWODÓW			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. P. (1) w zakresie zgodnym z opisanym powyżej stanem faktycznym, a w szczególności co do faktu, iż T. M. uderzył jako pierwszy D. S., a następnie między mężczyznami doszło do szarpaniny, albowiem wyjaśnienia te były konsekwentne, logiczne i zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie	

		materiałem dowodowym, w tym w szczególności z zeznaniami naocznego świadka N. D., opinią biegłego sądowego, dokumentacją medyczną.
częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom D. S. w szczególności co do faktu, iż między nim a T. M. doszło do wymiany zdań i mężczyźni zaczęli wzajemnie się obrażać, oraz że T. M. uderzył go w twarz jako pierwszy, a następnie między mężczyznami doszło do szarpaniny. W tej części zeznania te pokrywały się z zeznaniami N. D., wyjaśnieniami oskarżonego M. P. (1), opinią biegłego sądowego, dokumentacją medyczną.	
częściowo zeznania świadka T. M.	Zeznania te w części dotyczącej konfliktu między świadkiem a D. S. oraz uderzenia świadka rękoma po głowie oraz kopania go przez oskarżonych znalazły potwierdzenie w szczególności w wyjaśnieniach D. S., a także w zgromadzonych w sprawie dokumentach oraz opinii biegłego sądowego. Zeznania w tym zakresie były spójne i rzeczowe.	
zeznania świadka N. D.	Zeznania tego przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. N. D. była naocznym świadkiem	

	<p>zdarzenia i widziała przebieg niemalże całego zdarzenia. Zeznania te były spójne, logiczne, a wskazany przez świadka przebieg zdarzeń korespondował ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Zeznania N. D. znalazły potwierdzenie w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonych w uznanym za wiarygodny zakresie. Świadek jest osobą postronną, nie ma więc interesu w przedstawianiu zdarzeń w sposób korzystny dla jednej ze stron.</p>	
opinia sądowo - lekarska	Opinia jest jasna, rzeczowa, kompletna i została sporządzona przez osobę, która posiadają specjalistyczną wiedzę w swojej dziedzinie.	
dokumenty dołączone do akt sprawy	Zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. S.</p>	<p>Oskarżeni w toku całego postępowania nie przyznali się do popełnienia przestępstwa. W tym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych. Za odmową wiary wyjaśnieniom oskarżonych przemawia ocena tychże wyjaśnień dokonana przez pryzmat wiarygodnych dokumentów i zeznań świadków T. M. oraz N. D.. Wszystkie okoliczności sprawy doprowadziły do przekonania, że wersja zdarzenia przedstawiona przez oskarżonych (co ile nie pokrywa się z opisanym powyżej stanem faktycznym) została uzgodniona w celu ochrony przed odpowiedzialnością karną.</p>	
częściowo zeznania świadka T. M.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, w zakresie w jakim wskazywał, iż został przez oskarżonych zaczepiony i zaatakowany i akcentował swoją bierną postawę. Zeznania te nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym uznanym za wiarygodny. Zeznania w tym zakresie były niespójne, wewnętrznie</p>		

	sprzeczne i zawierały istotne rozbieżności.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przestępstwo stypizowane w art. 158 § 1 k.k. polega na braniu udziału w bójce lub pobiciu, w których naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego lub średniego uszczerbku na zdrowiu, czyli na nastąpienie skutku stosownie z art. 156 § 1 lub z art. 157 § 1 k.k.</p> <p>Przez bójkę rozumie się starcie pomiędzy co najmniej trzema osobami, które atakują się wzajemnie, występując zarazem w roli napastników i napadniętych. Pobiciem jest natomiast czynna napaść dwóch lub więcej osób na inną osobę lub osoby, przy czym w zdarzeniu występuje wyraźny podział ról</p>			

na napastników i napadniętych (broniących się) (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 26 lutego 2014 r. II AKA 22/14).

Od strony podmiotowej przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym. W zakresie samego udziału w bójce lub pobiciu działanie to objęte jest zamiarem bezpośrednim, a w odniesieniu do skutku tego czynu zabronionego, czyli spowodowania realnego i bezpośredniego zagrożenia wystąpienia konsekwencji wskazanych w tym przepisie sprawca działa ze świadomością, że zagraża ono bezpośrednio życiu lub w poważnym stopniu zdrowiu człowieka, i tego chce (zamiar bezpośredni) lub przynajmniej na to się godzi (zamiar wynikowy).

Przechodząc do analizy prawnej czynu zarzucanego, wskazać należy, że sąd uznał, że zdarzenie między oskarżonymi D. S. oraz M. P. (1) a T. M. miało charakter bójki, a nie pobicia, jak zostało to wskazane w zarzucie aktu oskarżenia. Jak wynika bowiem z ustaleń sądu, obie strony tego zajścia występowały w nim w podwójnym charakterze, to jest atakującego i atakowanego, a ta właśnie zmienność ról

jest charakterystyczna dla bójki. Początkowo, atakującym i prowodyrem zdarzenia był T. M., który zadał cios D. S.. Z zeznań naocznego świadka zdarzenia N. D. wynika jednoznacznie, iż T. M. szarpał się z oskarżonymi. Nie ma więc wątpliwości, że był on w zdarzeniu aktywny. To, że ostatecznie został przez dwóch oskarżonych uderzany czy skopany i podniósł największe obrażenia ciała nie zmienia charakteru zdarzenia. Podsumowując, w realiach przedmiotowej sprawy oskarżeni oraz T. M. wzajemnie się atakowali i bronili. Każda z tych osób uczestniczyła więc w bójce w rozumieniu art. 158 § 1 k.k. W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, że zajście miało charakter bójki, w której T. M. doznał obrażeń naruszających czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni. Z uwagi na powyższe Sąd zmienił opis czynu zarzucony oskarżonym w akcie oskarżenia.

W przypadku bójki możliwość powoływania się na obronę konieczną jako okoliczność wyłączającą bezprawność czynu (art. 25 § 1 k.k.) lub jego karalność (art. 25 § 3 k.k.) kształtuje się nieco inaczej niż w przypadku innych czynów zabronionych. Tego rodzaju charakter

działania sprawców, wynikający z samej istoty analizowanego przestępstwa powoduje, że działaniem w obronie koniecznej w ramach bójki jest jedynie interwencja w celu likwidacji takiego zdarzenia albo obrona osoby niezdolnej do dalszego udziału w bójce bądź odciąganej od udziału w bójce, jak też obrona osoby, która mimo wycofania się z bójki jest nadal atakowana. Nie działa natomiast w obronie koniecznej ten kto włącza się do bójki w celu przyjscia z pomocą jednemu z jej uczestników, bo w ten sposób powiększa tylko krąg bijących się osób, potęgując tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia uczestników zajścia lub znajdujących się w jego pobliżu. Celem takiej interwencji jest bowiem interes konkretnego uczestnika lub uczestników bójki, a nie przywrócenie stanu zgodnego z porządkiem prawnym (por. wyr. SN z 27.07.1971 r., IV KR 119/71, OSNKW 1971/12/190, wyr. SN z 2.04.2009 r., IV KK 397/08, Prok. i Pr.- wkł. 2009/10/7, wyr. Sądu Apel. w Krakowie z 26.03.2013 r., II AKa 27/13, KZS 2013/6/80, Kodeks Karny. Komentarz pod red. A. Zolla, Zakamycze 2004, t. I, s. 473-474).

Przenosząc powyższe uwagi a grunt rozpoznawanej sprawy należało uznać, iż zgromadzony w niej materiał dowodowy nie dawał podstaw, aby przyjąć, że którakolwiek z osób oskarżonych w przedmiotowym postępowaniu działała w obronie koniecznej w rozumieniu art. 25 § 1 k.p.k. Wręcz przeciwnie, ich zachowanie przybrało postać klasycznej bójki, w której obie strony występowały w podwójnej roli atakujących i broniących się a tzw układ sił ulegał dynamicznej zmianie. M. P. (1) wskazywał, iż działał w celu obrony D. S. przed T. M.. Jednakże powyższa sytuacja, zgodnie z ustalonym przebiegiem zdarzenia, zaowocowała ostatecznie wzajemnym stosowaniem przemocy. M. P. (1) dobrowolnie przyłączył się więc do starcia by wesprzeć D. S..

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P. (1)	1		Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 120 stawek dziennych grzywny, przy czym przyjął wartość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych. Wymierzając karę sąd uwzględnił dyrektywy z art. 53

k.k. biorąc pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd wyszedł z przekonania, że rodzaj kary odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej.

Wymierzając karę sąd miał na uwadze skutek wychowawczy jaki orzeczenie jej powinno odnieść wobec oskarżonego a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ilość stawek dziennych orzeczonych oskarżonemu odpowiada wskazanym wcześniej stopniom: społecznej szkodliwości czynu i winy. Ustalając stawkę dzienną sąd zgodnie z dyrektywą art. 33 § 3 k.k. wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Oskarżony posiada stałe dochody więc uregulowanie kary grzywny w orzeczonej wysokości będzie jak najbardziej możliwe. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności wyłączających winę. Oskarżony mógł kierować swoim postępowaniem i nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd zastosował art. 37 a

			<p>k.k. Czyn zabroniony popełniony został przez oskarżonego pod rządami ustawy, która nie obowiązywała w czasie rozstrzygnięcia kwestii jego odpowiedzialności karnej. Zgodnie treścią art. 4 § 1 k.k. stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Ustawa względniejsza to taka, która stwarza możliwość korzystniejszego dla interesów sprawcy osądu (korzystniejszej oceny prawnokarnej czynu), skutkując tym samym przyjęciem mniej surowych reguł odpowiedzialności lub zastosowaniem mniej dotkliwych sankcji. Dokonując porównania ustaw sąd zastosował względem oskarżonego ustawę obowiązującą w chwili popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego uznając, iż jest ona względniejsza (pod rządami obowiązującej poprzednio ustawy Sąd nie orzekł równocześnie środka karnego, środka kompensacyjnego lub przepadku, w obecnym brzmieniu art. 37a § 2 k.k. przewiduje ten obowiązek).</p>
D. S.	2		Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 200

stawek dziennych grzywny, przy czym przyjął wartość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych. Sad uznał, iż kara wymierzona oskarżonemu będą odpowiednio do szkodliwości społecznej czynu i stopnia zawinienia oraz wpływie na oskarżonego wychowawczo i nakłoni go do postępowania zgodnego z prawem. W ocenie Sądu kara ta czyni zadość wskazaniom prewencji ogólnej jak i szczególnej. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem oceny i analizy Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Ilość stawek dziennych orzeczonych oskarżonemu odpowiada wskazanym wcześniej stopniom: społecznej szkodliwości czynu i winy. Ustalając stawkę dzienną sąd zgodnie z dyrektywą art. 33 § 3 k.k. wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Oskarżony posiada stałe dochody więc uregulowanie kary grzywny w orzeczonej wysokości będzie jak

najbardziej możliwe. Okolicznością obciążającą była dotychczasowa karalność oskarżonego, działanie z niskich pobudek. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności wyłączających winę. Oskarżony mógł kierować swoim postępowaniem i nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd zastosował art. 37 a k.k. Czyn zabroniony popełniony został przez oskarżonego pod rządami ustawy, która nie obowiązywała w czasie rozstrzygnięcia kwestii jego odpowiedzialności karnej. Zgodnie treścią art. 4 § 1 k.k. stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Ustawa względniejsza to taka, która stwarza możliwość korzystniejszego dla interesów sprawcy osądu (korzystniejszej oceny prawnokarnej czynu), skutkując tym samym przyjęciem mniej surowych reguł odpowiedzialności lub zastosowaniem mniej dotkliwych sankcji. Dokonując porównania ustaw sąd zastosował względem oskarżonego ustawę obowiązującą w chwili popełnienia przez oskarżonego czynu

			zabronionego uznając, iż jest ona względniejsza (pod rządami obowiązującej poprzednio ustawy Sąd nie orzekł równocześnie środka karnego, środka kompensacyjnego lub przypadku, w obecnym brzmieniu art. 37a § 2 k.k. przewiduje ten obowiązek).
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P. (1) D. S.	3, 4		Zgodnie z art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonym: M. P. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 grudnia 2019r. od godz. 12:15 do dnia 25 grudnia 2019r. do godz. 14:10, to jest w wymiarze 1 (jednego) dnia, D. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 grudnia 2019r. od godz. 11:00 do dnia 26 grudnia 2019r. do godz. 10:33, to jest w wymiarze 1 (jednego) dnia.
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5</p>	<p>O kosztach sądowych orzeczono w myśl art. 626 §1 kpk oraz art. 627 kpk, zasądzając je od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa. Na koszty te złożyły się: opłata za skazanie wyliczona na podstawie ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r., ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu sądowym i przygotowawczym orzeczony na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oraz opłata za uzyskanie danych o osobie z Krajowego Rejestru Karnego. Oskarżeni uzyskują dochody, nie ma podstaw do zwolnienia ich z kosztów sądowych.</p>	

	Różnice w wysokości zasądzonych kosztów wynikają z opłaty pobieranej przy wymierzeniu kary grzywny.
Podpis	